

ת"פ 9904/11/16 - מדינת ישראל נגד נתן בנאבו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 9904-11-16 מדינת ישראל נ' בנאבו(עצור בפיקוח)
תיק חיצוני: 72767/2016

בפני כבוד השופטת שושנה ליבוביץ
מאשימה(משיבה) מדינת ישראל
נגד
נאשם (מבקש) נתן בנאבו (עצור בפיקוח)

החלטה

1. לפני בקשה להתיר למבקש לצאת מהארץ לתפילות ראש השנה בעיר אומן שבאוקראינה למשך 11 ימים.
2. המבקש הודה והורשע לפי כתב אישום מתוקן בעבירות של אימים, החזקת סכין, השגת גבול ותקיפה סתם בצוותא בנסיבות מחמירות. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה ולפיהן הורשע, המבקש, בצוותא חדא עם אחיו, הגיע לביתם של המתלוננים, איים עליהם בפגיעה גופנית, החזיק סכין ותקף את המתלוננת תוך שגרם לה חבלה. באותן נסיבות המבקש ואחיו הגיעו למקום בקטנוע ובראותם את בנם של המתלוננים ירדו מהקטנוע והחלו לדלוק בעקבותיו. הוא נמלט לעבר ביתו, זעק לעזרתה של המתלוננת ומשזו פתחה את דלת הבית נכנס פנימה כאשר המבקש ואחיו נכנסו בעקבותיו. הם אחזו בידם בסכינים ובעוד המתלוננת ניסתה למנוע את כניסתם, עברו את הדלת וריססו גז מדמיע לפניו ואיימו עליה. במהלך הימלטותם מהמקום פגשו במתלונן אשר ביקש למנוע את בריחתם ובעודם אוחזים בסכינים איימו אף עליו.
3. המבקש נעצר תחילה עד תום ההליכים המשפטיים נגדו (החלטת כ' השופט ד"ר א' גורדון מיום 23.11.16). לאחר כשבועיים הועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני בישיבת "ינון שמו" בקריית ארבע (להלן: הישיבה) בפיקוח אחד המפקחים שאושרו על ידי בית המשפט (החלטת כב' השופט ד"ר א' גורדון יום 7.12.16). כששה חודשים לאחר מכן, הוגש תסקיר ממנו עלה כי במהלך פרק הזמן שחלף עבר המבקש תהליך משמעותי חיובי והוערך כי הסיכון הנשקף ממנו פחת באופן ניכר. בעקבות התסקיר הוא שוחרר מהאיזוק האלקטרוני ונקבע כי ישהה במעצר בית מלא בישיבה אלא שיותר לו לצאת בין הימים א-ה בין השעות 10:00-12:00 ו-17:00-20:00 בקריית ארבע בליווי ובפיקוח המפקחים. עוד נקבע כי בערבי שבת וחג, בין השעות 6:00 ועד יום א' או עד למחרת החג בשעה 6:00 יותר לו לשהות בקריית ארבע, גוש עציון ודרום הר חברון אצל חבריו ומכריו המתגוררים במקומות אלו וזאת בליווי המפקחים שאושרו ובפיקוחם

(החלטת כב' השופט ש' הרבסט מיום 5.6.17).

4. לטענת המבקש נוכח האמור בתסקיר בדבר הליך השיקום המשמעותי אותו עבר, התנאים המגבילים בהם הוא מצוי והיעדר חשש כי לא ישוב למשפטו, יש הצדקה להיעתר לבקשה. המבקש הוסיף וטען כי הוא אדם דתי העובר תהליך ממושך של חיזוק במסגרת הדת המהווה גורם שיקומי משמעותי עבורו וכי מטרת הנסיעה "חיובית מאוד". בדיון שהתקיים הודיע המבקש כי המפקחים שאושרו על ידי בית המשפט וכן אביו עתידים לנסוע עמו באותה טיסה ולפיכך אין מניעה שילוו אותו ויפקחו עליו במהלך כל תקופת יציאתו מן הארץ עד שובו ארצה. המשיבה מתנגדת לבקשה.

5. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. אפרט נימוקי לך.

6. לגבי אדם המורשע בעבירות חמורות נקבעה זה מכבר בפסיקתו של בית המשפט העליון כי על דרך הכלל "המורשע בעבירות חמורות לא ייצא ככלל מהארץ בטרם נגזר עונשו, אלא אם כן מדובר בעניין דחוף ביותר ללא תחליף, במיוחד בנושאים רפואיים" (בש"פ 6060/10 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה ז' (23.8.2010)). יציאה לתפילה בציבור באומן לא נכללה בגדר חריג לכלל זה (שם פסקה ח'). ראו גם בש"פ 7352/08 צורף נ' מדינת ישראל (22.8.2008); בש"פ 3004/15 פלוני נ' מדינת ישראל (5.5.2015) ובש"פ 7554/16 הירשמן נ' מדינת ישראל (29.9.2016). מדיניות זו מכוונת לעבירות חמורות.

7. כאשר עסקינן בעבירות שרף חומרתן נמוך יותר אזי מערכת האיזונים עשויה להשתנות. בעברות מסוג זה ניתן להתיר, במקרים המתאימים, יציאה מן הארץ גם לצרכים בעלי חשיבות וערך שאינם בהכרח דחופים והכרחיים. במסגרת בקשה כזו ניתן לשקול, בין היתר, את חומרתה היחסית של העבירה בה הואשם או הורשע המבקש והמסוכנות הנשקפת ממנו, את תהליך השיקום אותו עבר מאז נעצר, את אופי התנאים המגבילים בהם הוא מצוי, את האפשרות לפקח עליו בעת שהותו מחוץ לגבולות המדינה וכן את מטרת היציאה ומידת חשיבותה. יישום שיקולים אלה במקרה דנן מוביל לדחיית הבקשה.

8. לצורך הבקשה שלפני מוכנה אני לצאת מנקודת הנחה כי מבחינת המבקש הנסיעה לאומן היא בעלת ערך חיובי, כנטען על ידו. אולם מנגד יש לשקול מספר שיקולים אשר בהצטברם יחד מטים את הכף לדחיית בקשתו. למבקש אינה עומדת חזקת החפות שכן הוא הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום. העבירות בהן הורשע אינן ברף הנמוך מבחינת חומרתן. הן כוללות אלימות פיזית תוך שימוש בנשק קר באופן המשליך על רמת המסוכנות הנשקפת ממנו. לכן יש להוסיף כי עברו הפלילי מכביד וכולל הרשעות בעבירות רלבנטיות. עברו הפלילי אף כולל הרשעות בעבירות של בריחה ממשמורת חוקית והפרת הוראה חוקית, דבר המטיל ספק לגבי האפשרות ליתן בו אמון.

9. איני מתעלמת מכך שמתסקיר המעצר מיום 29.5.17 עולה כי המבקש עבר כבר דרך לקראת שיקומו ובשל כך סבר שירות המבחן כי המסוכנות הנשקפת ממנו כיום פחתה במידה ניכרת. אולם דברים אלה הובאו בחשבון במסגרת ההחלטה שנתנה להקל את תנאי שחרורו (החלטת כב' השופט ש' הרבסט מיום 5.6.17). לאחר עריכת איזון בין השיקולים השונים הוחלט לאפשר את יציאתו של המבקש מהישיבה בשעות ובימים מסוימים וזאת בפיקוח של אחד מהמפקחים וכאשר שהייתו מוגבלת לתחום גיאוגרפי מצומצם יחסית ומוגדר. היעדרות לבקשה שלפני משמעה פריצת גדרי הגבולות הגיאוגרפיים בהן נתון המבקש. אף מבחינת יכולת המפקחים למלא את תפקידם, ברי שאין רמת הפיקוח הנדרשת בתוך מתחם מצומצם יחסית דומה לרמת הפיקוח הנדרשת ביציאה מחוץ לגבולות המדינה. בשים לב לכך שהמבקש ממתין לגזירת דינו, אף אין לשלול את טענת המשיבה לפיה קיים חשש של הימלטות מאימת הדין.

10. המבקש הפנה לע"ח 57596-09-16 קוסובסקי נ' מדינת ישראל (27.9.2016) וביקש להקיש ממנו למקרה דנן. אין הנדון דומה לראיה. באותו מקרה הורשע העורר בעבירות שאופיין שונה (שתי עבירות של סחר בסמים ועבירת תיווך בסמים מסוג קנאביס בכמות שאינה גדולה); הותר לו לצאת ממעצר הבית ללא פיקוח פרט למעצר בית לילי; הנסיעה לאומן הייתה נסיעה מאורגנת מטעם הישיבה בה למד וראש הישיבה אשר התייצב לדיון בבית המשפט המחוזי, התחייב לפקח עליו באופן אישי ואף הבהיר כי הוא יתגורר עם בני משפחתו באותה דירה על מנת שיוכל לפקח עליו. בית המשפט הדגיש בהחלטתו כי היעדרותו לבקשה התבססה על התחייבותו זו של ראש הישיבה ובהתחשב במהות העבירות שהעורר הודה בביצוען. בענייננו אופי העבירות בהן הורשע הנאשם כוללות אלימות בריונית, התנאים המגבילים בהם הוא מצוי הדוקים יותר, אין מדובר בנסיעה מאורגנת ואף לא התייצב לדיון גורם בעל סמכות מטעם הישיבה המוכן ליטול על עצמו את הפיקוח על הנאשם במהלך היציאה.

11. לאור האמור, בשלב זה אין מקום להיעתר לבקשה ליציאה מהארץ והיא נדחית בזה.

ניתנה היום, י' אב תשע"ז, 02 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.